

İLÂHÎ DİNLERİN RUHBİRLİĞİ (13)

(...dünden devam)

İlâhî Dinlerin özü İslâm, yani sadece Allah'a tapmaktır

Bütün peygamberler İslâm'ı getirmiştir. İslâm, yalnız Hz. Muham-med(sav)in tebliğ ettiği dinin adı değil, Âdem'den Muhammed'e, bütün peygamberlerin dininin ortak adıdır.

Özellikle Hz. İbrâhîm, Kur'ân'da İslâm'ın simgesi olarak anılmak-tadır: *"İbrâhîm, ne Yahudi, ne de Hristiyandı; Allah'ı birleyen bir Müslüman idi, müşriklerden de değildi."*

(Al-i İmran: 94/67),

"Allah uğrunda O'na yaraşır biçimde cihâdedin. O, sizi seçti ve dinde size bir güçlük yükledi. Sizi babanız İbrâhîm'in dinine iletti. O, bundan önceki Kitapta da, bunda da size Müslümanlar adını verdi."

(Hac: 88/78)

Namaz, oruç, zekât yalnız Hz. Muhammed (sav) tarafından değil, önceki peygamberler tarafından da emredilmiş, Hac ibâdeti de Hz. İbrâhîm tarafından konulmuştur.

"Allah size, dinden Nûh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrâhîm'e, Mûsâ'ya ve İsâ'ya tavsiye ettiğimizi şerîat (hukuk düzeni) yaptı. Şöyle ki: dini doğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin..."

(Şûrâ: 62/13), *"Allah size açıklamak ve sizi,*

sizden öncekilerin yasalarına iletmek ve sizin günah-larınızı bağışlamak istiyor"

(Nisâ: 98/26)

âyetlerinde İlâhî dinlerin özde birliği vurgulanmaktadır.

En'âm: 55/83-89. âyetlerinde İbrâhîm'den itibaren bir dizi İsrâil peygamberi anılıp bunların da'vetleri övüldükten sonra Hz. Muhammed'e hitaben: *"İşte onlar, Allah'ın hidâyet ettiği kimselerdir; onların yoluna uy!"*

buyurulm

aktadır. Ahkaf: 66/9 da Hz. Muhammed'in, türedi bir pey-gamber olmadığı, yani kendisinin yeni bir din getirmediği, fakat önce-kilerin yolunun kendisine vahyedildiği ve o vahiy yoluna uyduğu;

Nisâ': 98/125'de de Hz. Muhammed'in, dosdoğru İbrâhim dinine tabi olduğu belirtilmektedir.

Kur'ân-ı Kerîm, Kitap ehlini, dinlerini tamamen bırakmağa değil, şirki bırakıp tevhîd özünde birleşmeğe çağırmaktadır. İşte Âl-i İmran 94/64 de Kitap ehliyle Müslümanlar arasında ortak olan söz, İslâm ke-limesinde özetlenen bu tevhîd prensibidir.

Kur'ân-ı Kerîm, aşırı davranışlarıyla dinlerini bozan, dinin ruhun-dan ayrılan çıkarcı Kitap ehlini kınar ama Kitap ehlinin hepsini aynı kategoriye sokmaz. Peygamberlerini tanrılaştıran yahut Allah'ın oğlu olduğunu ya da üç varlıktan oluştuğunu söyleyen Kitaplıları Allah'a kar-şı nankörlükle nitelerken (Maide: 110/72-73), dinlerinin aslı olan tevhîde bağlı kalanları övmektedir:

"113- Ama hepsi bir değildir. Kitap ehli içinde gece sâatlerinde kalkıp Allah'ın âyetlerini okuyarak secdeye kapanan bir topluluk da vardır. 114- Onlar Allah'a ve âhiret gününe inanırlar; iyiliği emreder, kötülükten men'ederler; hayır işlerine koşarlar. İşte onlar da iyilerden-dir. 115- Yapacakları hiçbir iyilik inkâr edilmeyecektir. Şüphesiz Allah, korunanları bilmektedir." (Al-i İmran: 94/113-115)

(devamı yarın..)